
МЕТОДИКА НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ

УДК 373.2:004.77:355.01(477.72)

DOI 10.31654/2663-4902-2026-PP-3-46-53

Анісімова О. Е.

кандидат педагогічних наук, доцент
доцент кафедри дошкільної та початкової освіти
Херсонського державного університету.
oanisimova@ksu.ks.ua
<https://orcid.org/0000-0001-9467-3975>

Швець Т. А.

кандидат педагогічних наук, доцент
доцент кафедри дошкільної та початкової освіти
Херсонського державного університету.
tshvets@ksu.ks.ua
<https://orcid.org/0000-0002-1234-0710>

**ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ РОБОТИ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ
ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПРИФРОНТОВИХ РЕГІОНІВ**

У статті на прикладі прифронтового м. Херсон досліджено особливості дистанційної роботи вихователів закладів дошкільної освіти (ЗДО) в умовах воєнного стану. Розкрито специфіку діяльності крізь призму чотирьох векторів: безпека вихованців, трансформація освітнього середовища, психолого-педагогічна підтримка, партнерство з родинами. Обґрунтовано розширення соціальних функцій вихователя прифронтового ЗДО. На основі анкетування педагогів ЗДО м. Херсон проаналізовано цифровий інструментарій, способи опанування технологій, переваги й недоліки дистанційного навчання дошкільнят. Визначено найбільш затребувані онлайн-платформи та охарактеризовано специфіку їх застосування. Сформульовано практичні рекомендації щодо організації дистанційної освіти в ЗДО прифронтових регіонів.

Ключові слова: дистанційне навчання; дошкільна освіта; прифронтовий регіон; цифрова компетентність; резильєнтність; онлайн-платформи; воєнний стан; вихователь.

Постановка проблеми. Повномасштабне вторгнення країни-агресорки в Україну, що розпочалося у лютому 2022 року, спричинило безпрецедентні зміни в усіх сферах суспільного життя, зокрема кардинально трансформувало систему освіти. Станом на 2026 рік українська освіта пройшла шлях від шокової адаптації перших місяців до глибокої структурної перебудови, ставши унікальним світовим кейсом «стійкості через цифровізацію». Особливої гостроти ці зміни набули на рівні дошкільної ланки освіти, оскільки заклади дошкільної освіти (ЗДО) у прифронтових містах і регіонах опинилися перед необхідністю негайного переходу до дистанційних форм роботи в умовах постійної небезпеки, нестабільного технічного забезпечення та психологічного стресу всіх учасників освітнього процесу [1].

В сучасному розумінні дошкільна освіта займає центральне місце у формуванні основ фізичного, розумового, емоційного та соціального розвитку особистості [3]. Вихователі ЗДО покликані виконувати не лише роль трансляторів знань, а й ключових партнерів у житті кожної дитини. Їхня взаємодія з дітьми, батьками та педагогічною спільнотою будується на принципах взаєморозуміння, взаємопідтримки та спільного

прагнення до гармонійного розвитку маленьких особистостей. В умовах збройного конфлікту ці усталені ролі набувають принципово нового змісту: вихователі прифронтових ЗДО нерідко виступають координаторами допомоги родинам, сприяють забезпеченню технічними засобами навчання та предметами першої необхідності, а реалізація власне освітньої місії вимагає від них надзвичайної резильєнтності – здатності зберігати професійну ефективність попри власний стрес і реальну небезпеку для життя.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика функціонування освіти під час війни активно досліджується вітчизняними науковцями. Стратегічні питання трансформації освітнього простору в кризових умовах розробляють В. Кремень і С. Сисоєва (НАПН України); адаптацію дошкільних програм і методик до вимог воєнного стану досліджують Н. Гавриш, С. Васильєва, О. Брежнева (Інститут проблем виховання НАПН); психолого-педагогічний супровід травмованих дітей та розвиток стресостійкості педагогів вивчають Л. Березовська, А. Богуш, С. Ройз. Масштабний моніторинг доступу до дошкільної освіти та впливу війни на когнітивний розвиток дітей здійснюють UNICEF Ukraine та Український інститут розвитку освіти (УІРО).

У науковому обігу утвердилися нові поняття: освітні втрати (різниця між очікуваним і реальним рівнем знань унаслідок перерв у навчанні), резильєнтність освіти (здатність системи швидко відновлювати функціонування після обстрілів та руйнувань) і цифровий розрив (нерівність доступу до знань через відсутність гаджетів або стабільного інтернету). Водночас специфіка практичної діяльності вихователів у прифронтових умовах та рівень їхньої цифрової адаптації залишаються недостатньо вивченими, що й зумовлює актуальність цього дослідження.

Мета статті – охарактеризувати особливості дистанційної роботи вихователів закладів дошкільної освіти прифронтових регіонів в умовах воєнного стану (на прикладі м. Херсон).

Завдання дослідження:

- 1) з'ясувати рівень цифрової адаптації вихователів ЗДО м. Херсон до дистанційної роботи;
- 2) виявити цифровий інструментарій педагогів і способи опанування нових технологій;
- 3) визначити актуальні потреби педагогів у методичній і технічній підтримці та сформулювати практичні рекомендації щодо організації дистанційної освіти в ЗДО прифронтових регіонів.

Виклад основного матеріалу. Робота вихователя у прифронтових регіонах (Херсонщина, Сумщина, Запоріжжя, Харківщина) – це поєднання функцій педагога, психолога, фахівця з цивільного захисту та соціального модератора. Спираючись на аналіз нормативних документів МОН України, методичних рекомендацій УІРО та наявних досліджень, виокремимо чотири критичні вектори цієї діяльності.

У прифронтових зонах освітній процес підпорядкований безпековій ситуації, що вимагає від вихователя принципово нових компетенцій [4]. По-перше, це навички тактичної та домедичної допомоги: чітке знання алгоритмів дій при обстрілах, уміння користуватися турнікетом. По-друге, мінна просвіта – навчання дітей розпізнавати вибухонебезпечні предмети через ігрові методики (зокрема, за допомогою персонажа Пса Патрона). По-третє, відпрацювання до автоматизму маршрутів евакуації до укриттів, де має бути повністю продубльоване освітнє середовище. Станом на 2026 рік наявність сертифікованого укриття є обов'язковою умовою для відновлення очного навчання.

Оскільки традиційні дитячі садки в зонах активних бойових дій часто функціонують дистанційно або у форматі «дитячих центрів» в укриттях, суттєво змінюється структура занять. Актуальності набуває мобільність засобів навчання: педагоги послуговуються «кейсами-трансформерами» – наборами іграшок і дидактичних матеріалів, які легко переміщуються в безпечне місце [2]. Цифрова екосистема реалізується через онлайн-платформи та освітні застосунки. Особлива увага приділяється так званій педагогіці емпатії та «тихих ігор» – діяльності, що заспокоює нервову систему: малювання піском, ліплення, казкотерапія. Для дітей, які залишаються

вдома, вихователі створюють короткі відеозаняття, цифрові інтерактивні вправи і проводять онлайн-зустрічі для підтримки соціального зв'язку.

Вихователь ЗДО стає головним значущим дорослим, який транслює дитині відчуття спокою і безпеки. Основними інструментами слугують: техніки заземлення та дихальні вправи (зокрема, адаптовані розробки С. Ройз – «Обійми метелика», «Дихання за квадратом»), що впроваджуються в щоденний розклад; вміння розпізнавати ознаки стресу, депресії або ПТСР у вихованців і вчасно направляти родину до фахівців; цілеспрямоване створення «острівців нормальності» – збереження звичних ритуалів (ранкове коло, іменини, спільні привітання), які дають дитині відчуття стабільності попри звуки вибухів [5].

В умовах воєнного стану педагог працює не лише з дитиною, а з усією родиною. Консультування батьків, які перебувають у стресі, щодо способів розмови з дитиною про війну, а також цифрова комунікація через месенджери для оперативного інформування та психологічного розвантаження батьківської спільноти стали невід'ємними складниками роботи вихователя. Нерідко педагоги самі виступають координаторами допомоги, сприяючи родинам в отриманні технічних засобів для навчання, предметів першої необхідності та засобів гігієни. Отже, діяльність вихователя прифронтового ЗДО давно вийшла за межі суто педагогічної і набула виражених соціально-підтримувальних функцій.

Для емпіричного вивчення того, як вихователі прифронтових регіонів адаптуються до нових умов роботи (завдання 1), нами було проведено онлайн-анкетування педагогічних працівників ЗДО м. Херсон. Інструментом збору даних слугувала авторська анкета, розміщена в Google Forms, що містила 14 питань: закриті (вибір однієї або кількох відповідей) та відкриті (вільні коментарі). Тематичні блоки анкети охоплювали: загальні відомості про респондента; перелік онлайн-платформ та інструментів, що використовуються в освітній діяльності; часові й освітні аспекти опанування нових технологій; переваги та недоліки дистанційного навчання дошкільнят; потреби в підтримці. Збір даних здійснювався добровільно та анонімно; для аналізу кількісних даних застосовано методи частотного та відсоткового розподілу, для відкритих відповідей – якісний контент-аналіз.

У дослідженні взяли участь 41 педагогічний працівник ЗДО м. Херсон. Серед респондентів переважають вихователі – 37 осіб (90,2 %), вихователі-методисти та директори представлені по 2 особи (4,9 % відповідно). Такий склад є репрезентативним щодо реальної кадрової структури ЗДО і забезпечує отримання даних безпосередньо від фахівців, які практично організовують дистанційний освітній процес.

Аналіз педагогічного стажу респондентів (рис. 1) засвідчив, що переважна більшість учасників – досвідчені фахівці: 23 особи (56,1 %) мають стаж понад 20 років, 10 осіб (24,4 %) – від 15 до 20 років. Таким чином, 80,5 % вибірки становлять педагоги із стажем понад 15 років. Лише 2 особи (4,9 %) мають стаж до 5 років.

Рис. 1. Розподіл респондентів за педагогічним стажем

Джерело: розроблено авторами.

Така вікова специфіка кадрового складу відіграє принципову роль у контексті цифрової адаптації: представники досвідченого покоління педагогів не завжди мали попереднє занурення в цифрові технології, що робить проблему їхнього опанування особливо актуальною в умовах вимушеного переходу до дистанційного формату.

Аналіз використання онлайн-платформ (рис. 2) виявив чіткі пріоритети серед педагогів і дав змогу вирішити завдання 2 дослідження. Найбільш поширеними виявилися Canva – 34 педагоги (82,9 %) та Padlet – 32 особи (78,0 %). Ці платформи відрізняються інтуїтивним інтерфейсом, не потребують глибоких технічних знань і широко застосовуються для створення візуального контенту та спільного навчального середовища. Рівну позицію посідають Wordwall і LearningApps – по 23 особи (56,1 %); обидва інструменти орієнтовані на ігрові інтерактивні завдання, що відповідає провідній діяльності дошкільного віку. Значно рідше використовуються Kahoot! (11 осіб, 26,8 %), Gynzy (7 осіб, 17,1 %), Learning.ua (4 особи, 9,8 %), ClassroomScreen (3 особи, 7,3 %) та Miro (2 особи, 4,9 %). Закономірним є те, що лідерами рейтингу стали інструменти з найнижчим порогом технічного входу, тоді як складніші платформи, зокрема Miro та Genially, залишаються в зоні «бажаного опанування».

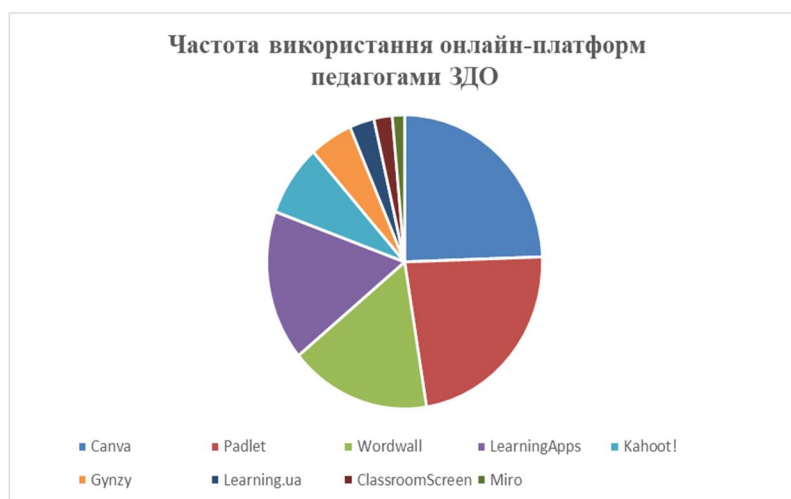

Рис. 2. Частота використання онлайн-платформ педагогами ЗДО (% від загальної кількості респондентів)

Джерело: розроблено авторами.

Дані щодо часових витрат на освоєння платформ та способів здобуття нових знань систематизовано в таблиці 1. 85,4 % респондентів адаптувалися до нових цифрових інструментів у відносно короткий термін – до місяця, що свідчить про достатньо високий рівень мобільності педагогів навіть в екстремальних умовах. Довше місяця на опанування витратили лише 7,3% учасників. Провідним способом набуття нових цифрових знань є участь у вебінарах та онлайн-курсах – 23 педагоги (56,1 %). Самостійне опанування та взаємонавчання у педагогічному колективі зафіксовано у рівних частках – по 9 осіб (22,0 %), що підкреслює значущість неформальних форм підвищення кваліфікації в умовах воєнного стану, коли традиційні механізми методичного супроводу функціонують обмежено.

Таблиця 1

**Часові витрати та способи опанування
онлайн-платформ вихователями ЗДО**

Показник	Варіант відповіді	% респондентів
1	2	3
Час опанування платформ	Кілька днів	39,0
	Тиждень	14,6
	Кілька тижнів	31,7

Продовження таблиці 1

1	2	3
	Місяць	7,3
	Довше місяця	7,3
Спосіб опанування	Вебінари та онлайн-курси	56,1
	Самостійне опанування	22,0
	Допомога колег	22,0

Джерело: розроблено авторами.

За результатами контент-аналізу відповідей на відкриті запитання систематизовано ключові тематичні категорії переваг і недоліків дистанційного навчання дошкільнят (табл. 2). Серед переваг педагоги найчастіше називали безпеку дітей в умовах воєнних дій, гнучкість освітнього процесу, можливість навчання незалежно від місця перебування родини, активніше залучення батьків до освітньої взаємодії та індивідуалізацію темпу засвоєння матеріалу. Водночас провідними недоліками визначено дефіцит живого спілкування і соціалізації, перевантаження дітей екранним часом, обмеженість тактильного та сенсорного досвіду, а також значне підвищення навантаження на батьків.

Таблиця 2

Переваги та недоліки дистанційного навчання дітей дошкільного віку за оцінками педагогів

Переваги	Недоліки
Безпека дітей і педагогів в умовах воєнного стану	Обмеження живого спілкування та соціалізації дітей
Гнучкість та доступність освітнього процесу незалежно від місця перебування	Надмірне навантаження на зір і нервову систему дитини
Активне залучення батьків до освітньої діяльності	Залежність від технічних умов (інтернет, гаджети)
Індивідуалізація навчання та темп засвоєння матеріалу	Підвищене навантаження на батьків; не всі мають змогу організувати навчання вдома
Розвиток цифрової грамотності у дітей і педагогів	Складність утримання уваги дитини перед екраном
Використання сучасних інтерактивних ресурсів і дидактичних матеріалів	Обмежені можливості для тактильного та сенсорного досвіду

Джерело: розроблено авторами.

Отримані результати узгоджуються з висновками інших досліджень щодо суперечливості дистанційного навчання в дошкільному дитинстві: якщо безпека й гнучкість набувають особливої цінності в умовах збройного конфлікту, то дефіцит живого спілкування і обмеженість сенсорного досвіду залишаються принциповими педагогічними проблемами, розв'язання яких потребує творчого підходу та активної взаємодії з родинами вихованців.

Щодо ефективних інструментів дистанційної взаємодії, найдієвішими педагоги вважають Zoom, Canva, Wordwall, Kahoot! та інтерактивні онлайн-ігри, які сприяють підвищенню зацікавленості дітей, підтриманню емоційного контакту та активізації пізнавальної діяльності. Серед платформ, що педагоги прагнуть опанувати найближчим часом, найчастіше згадуються Genially, Miro та Mentimeter – інструменти для створення мультимедійного й інтерактивного контенту підвищеної складності, що свідчить про зростання цифрових амбіцій педагогічної спільноти.

На основі результатів опитування визначено низку практичних шляхів підвищення ефективності дистанційної роботи вихователів у прифронтових регіонах, що відповідає завданню 3 дослідження.

1. Підвищення рівня цифрової компетентності педагогів. З огляду на те, що значна частина педагогів має стаж понад 15 років і не завжди була занурена в цифрові

технології до початку повномасштабного вторгнення, необхідним є проведення систематичних практикоорієнтованих тренінгів, вебінарів, майстер-класів і консультацій. Ефективною формою підтримки може стати створення постійно діючих онлайн-спільнот для обміну досвідом, готовими дидактичними матеріалами та методичними напрацюваннями.

2. Вдосконалення матеріально-технічного забезпечення. Оскільки респонденти наголошували на проблемах нестабільного інтернет-з'єднання та браку технічних засобів, актуальним є забезпечення педагогів сучасними ноутбуками, вебкамерами, гарнітурами й доступом до якісного інтернету. Доцільним також є створення локальних електронних бібліотек дидактичних матеріалів для використання в умовах відсутності зв'язку.

3. Зменшення перевантаження дітей екранним часом. Ефективним є поєднання коротких синхронних онлайн-зустрічей із творчими, руховими, ігровими та практичними завданнями, що виконуються разом із батьками поза екраном. Такий підхід сприятиме збереженню психоемоційного благополуччя дітей і підвищенню їхньої мотивації до участі в освітньому процесі.

4. Посилення соціалізації в дистанційному форматі. Для подолання дефіциту живого спілкування доцільно впроваджувати інтерактивні форми онлайн-взаємодії: групові ігри, спільні творчі проекти, віртуальні свята, ранкові кола та комунікативні вправи, що підтримуватимуть емоційний контакт між дітьми.

5. Психолого-педагогічна підтримка педагогів і батьків. В умовах прифронтових територій особливого значення набуває залучення практичних психологів до онлайн-консультацій для вихователів і родин, організація тренінгів зі стресостійкості та емоційного саморегулювання. Це сприятиме зниженню рівня професійного вигорання педагогів і формуванню безпечного емоційного середовища для дітей.

6. Активізація партнерської взаємодії з батьками. Оскільки дистанційна освіта дошкільнят значною мірою залежить від участі родини, педагогам варто надавати батькам чіткі алгоритми виконання завдань, відеоінструкції та регулярні онлайн-консультації щодо підтримки розвитку дитини в домашніх умовах.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження дає підстави для таких узагальнень. Мету статті досягнуто: охарактеризовано особливості дистанційної роботи вихователів ЗДО прифронтових регіонів в умовах воєнного стану. Дистанційна робота вихователів ЗДО у прифронтових регіонах стала необхідною формою організації освітнього процесу, спрямованою насамперед на забезпечення безпеки дітей та безперервності дошкільної освіти. Діяльність педагогів у таких умовах виходить далеко за межі суто освітньої: вихователі суміщають функції психолога, фахівця з цивільного захисту та соціального координатора, що вимагає від них постійної резильєнтності.

Відповідно до завдання 1, встановлено, що педагоги демонструють високий рівень професійної мобільності та цифрової адаптивності: 85,4% опанували нові платформи в термін до місяця, а переважна більшість зробила це завдяки участі у вебінарах та самоосвіті. Відповідно до завдання 2, виявлено, що найбільш затребуваними є інструменти з низьким технічним порогом входу – Canva, Padlet, Wordwall і LearningApps.

Водночас дослідження виявило системні виклики: критичний брак технічного забезпечення, дефіцит фінансової підтримки доступу до платних платформ, обмеженість можливостей соціалізації дітей і підвищений ризик професійного вигорання педагогів. На основі цього, відповідно до завдання 3, сформульовано практичні рекомендації, реалізація яких потребує комплексних рішень на рівні державної освітньої політики, інституційної методичної підтримки та активізації міжнародного партнерства.

Перспективу подальших досліджень убачаємо у вивченні впливу тривалого дистанційного навчання на когнітивний та соціально-емоційний розвиток дітей дошкільного віку в умовах воєнного стану, а також у розробці науково-методичних рекомендацій щодо організації освітнього процесу в ЗДО прифронтових регіонів у змішаному форматі.

Список використаних джерел

1. Зімакова Л., Тупиця О., Жданюк Л. Дистанційне навчання дітей дошкільного віку на засадах партнерської педагогіки під час воєнного стану. *Педагогічні науки*. 2022. Вип. 79. С. 92–100. DOI: <https://doi.org/10.33989/2524-2474.2022.79.264557>
2. Ковальчук В. А. Педагогіка партнерства у професійній діяльності вчителя: навч. посіб. Житомир: Вид-во ЖДУ, 2023. 148 с. URL: <https://eprints.zu.edu.ua/36145/>
3. Про затвердження Базового компонента дошкільної освіти (Державного стандарту дошкільної освіти) у новій редакції: Наказ Міністерства освіти і науки України від 12.01.2021 р. № 33. URL: https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu-Bazovoho-komponenta-doshkilnoi-osvity.pdf
4. Щодо організації діяльності закладів дошкільної освіти у 2022 році: Лист Міністерства освіти і науки України від 02.04.2022 р. № 1/3845-22. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/sergij-shkarlet-rekomendaciyi-dlya-pracivnikov-zakladiv-doshkilnoi-osviti-na-period-diyi-voyennogo-stanu-v-ukrayini>
5. Суятінова К. Партнерська взаємодія сім'ї та закладу дошкільної освіти у процесі формування цифрової компетентності дошкільників. *Science and Education*. 2024. № 2. С. 41–49. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2024-2-6>

References

1. Zimakova, L., Tupytsia, O., & Zhdaniuk, L. (2022). Dystantsiine navchannia ditei doshkilnoho viku na zasadah partnerskoi pedahohiky pid chas voiennoho stanu [Distance learning of preschool children on the basis of partnership pedagogy during martial law]. *Pedahohichni nauky – Pedagogical Sciences*, (79), 92–100. <https://doi.org/10.33989/2524-2474.2022.79.264557> [in Ukrainian].
2. Kovalchuk, V. A. (2023). *Pedahohika partnerstva u profesiinii diialnosti vchytelia* [Pedagogy of partnership in the professional activity of a teacher]: navch. posib. Zhytomyr: Vydavnytstvo ZhDU [in Ukrainian].
3. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy. (2021). *Bazovy komponent doshkilnoi osvity: derzhavnyi standart doshkilnoi osvity (nova redaktsiia)* [Basic component of preschool education: state standard of preschool education (new edition)] (Nakaz No. 33 vid 12.01.2021) [in Ukrainian].
4. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy. (2022). *Rekomendatsii dlia pratsivnykiv zakladiv doshkilnoi osvity na period dii voiennoho stanu v Ukraini* [Recommendations for preschool education staff for the period of martial law in Ukraine] (Lyst No. 1/3845-22 vid 02.04.2022) [in Ukrainian].
5. Suiatynova, K. (2024). *Partnerska vzaiemodiia simi ta zakladu doshkilnoi osvity u protsesi formuvannia tsyfrovoi kompetentnosti doshkilnykiv* [Partnership interaction between family and preschool institution in the process of forming digital competence of preschoolers]. *Science and Education*, (2), 41–49. <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2024-2-6> [in Ukrainian].

Anisimova O.

PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor
Associate Professor of the Department of Preschool and Primary Education
Kherson State University.
oanisimova@ksu.ks.ua,
<https://orcid.org/0000-0001-9467-3975>

Shvets T.

PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor
Associate Professor of the Department of Preschool and Primary Education
Kherson State University.
tshvets@ksu.ks.ua,
<https://orcid.org/0000-0002-1234-0710>

**SPECIFICS OF DISTANCE WORK OF PRESCHOOL EDUCATORS
IN FRONTLINE REGIONS**

Relevance of the study. The large-scale war in Ukraine has fundamentally transformed the organization of preschool education, and the situation is most acute in frontline regions, where educators must combine pedagogical duties with ensuring children's physical and psychological safety. While the general trends of wartime education have been studied by Ukrainian scholars,

the everyday practice of preschool educational institution (PEI) educators under frontline conditions and their level of digital adaptation remain insufficiently researched, which determines the relevance of the study.

The objective of the study is to characterize the specifics of distance work performed by PEI educators in frontline regions, using the city of Kherson as a case study. The research tasks are: 1) to establish educators' level of digital adaptation to distance work; 2) to identify the digital toolkit used by educators and the ways of mastering new technologies; 3) to determine educators' current needs for methodological and technical support and to formulate practical recommendations.

The methodology combines theoretical analysis of normative documents and prior research with an original online survey conducted via Google Forms among 41 teaching staff members of Kherson PEIs. The questionnaire included 14 closed and open-ended items covering respondents' background, the online platforms and tools used in educational activity, the time and forms of mastering new technologies, the perceived advantages and disadvantages of distance learning for preschoolers, and support needs. Quantitative data were processed using frequency and percentage distribution; open-ended responses were analyzed through qualitative content analysis. The results show that the surveyed educators demonstrate a high level of professional mobility and digital adaptability: 85.4% mastered new platforms within a month, mainly through webinars and self-directed learning (task 1). The most in-demand tools are those with the lowest technical entry threshold – Canva (82.9%), Padlet (78.0%), Wordwall and LearningApps (56.1% each) (task 2). At the same time, the study revealed systemic challenges, including a critical shortage of technical equipment, limited financial access to paid platforms, restricted opportunities for children's socialization, and an elevated risk of professional burnout among educators. Four key vectors of educators' activity under frontline conditions were identified: ensuring children's physical and psychological safety, transforming the educational environment, providing psychological and pedagogical support, and building social partnership with families.

The practical significance of the study (task 3) lies in the formulated recommendations for improving distance educational activity in frontline PEIs, including enhancing educators' digital competence, strengthening material and technical provision, reducing children's screen-time overload, intensifying socialization in distance formats, and providing psychological support for educators and parents. These findings can inform institutional methodological support and state educational policy for preschool education in frontline and de-occupied territories.

***Keywords:** distance learning; preschool education; frontline region; digital competence; resilience; online platforms; martial law; educator.*

Отримано редколегією / Received: 21.07.2026

Прорецензовано / Revised: 30.07.2026

Опубліковано / Published: 30.09.2026